HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

24 septembrie 2019*

„Soiuri de plante – Procedură de declarare a nulității – Soi de mere Cripps Pink – Articolele 10 și 116 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 – Noutate – Perioadă de grație derogatorie – Noțiunea de exploatare a soiului – Evaluare comercială – Articolul 76 din Regulamentul (CE) nr. 874/2009 – Elemente de probă prezentate tardiv în fața camerei de recurs – Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”

În cauza T-112/18,

Pink Lady America LLC, cu sediul în Yakima, Washington (Statele Unite), reprezentată inițial de R. Manno și de S. Travaglio, și ulterior de R. Manno, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), reprezentat de M. Ekvad, de F. Mattina și de M. Garcia Monco-Fuente, în calitate de agenți,

pârât,

cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OCSP, intervenientă la Tribunal, fiind

Western Australian Agriculture Authority (WAAA), cu sediul în South Perth (Australia), reprezentată de T. Bouvet și de L. Romestant, avocați,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei camerei de recurs a OCSP din 14 septembrie 2017 (cauza A 007/2016) privind o procedură de declarare a nulității între WAAA și Pink Lady America,

TRIBUNALUL (Camera a treia),

compus din domnii S. Frimodt Nielsen, președinte, I. S. Forrester (raportor) și E. Perillo, judecători,

grefier: domnul I. Dragan, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 23 februarie 2018,

având în vedere memoriul în răspuns al OCSP depus la grefa Tribunalului la 24 mai 2018,

având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 28 mai 2018,

* Limba de procedură: engleza.

în urma ședinței din 14 mai 2019,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 29 august 1995, predecesorul în drept al Western Australian Agriculture Authority (WAAA, autoritatea agricolă din Australia-Occidentală), Department of Agriculture and Food Western Australia (Departamentul pentru Agricultură și Alimentație din Australia-Occidentală, denumit în continuare „Departamentul"), a depus o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante la Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO 1994, L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197, denumit în continuare „regulamentul de bază"). Soiul de plante pentru care s-a solicitat astfel protecția este soiul Cripps Pink, un soi de mere aparținând speciei *Malus Domestica Borkh*. Soiul în discuție a fost creat de domnul John Cripps (denumit în continuare „amelioratorul"), un cercetător din cadrul diviziei „Industrii botanice" a Departamentului, încrucișând soiurile Golden Delicious și Lady Williams.

2 Formularul de cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante menționa că prima comercializare a merilor Cripps Pink în cadrul Uniunii Europene a avut loc în anul 1994, în Franța, și că prima comercializare în afara Uniunii, mai precis în Australia, a avut loc în anul 1988.

3 La data de 12 martie 1996, OCSP a informat reprezentantul Departamentului că soiul Cripps Pink nu îndeplinea condiția privind noutatea în sensul articolului 10 din regulamentul de bază.

4 În luna iulie 1996, Departamentul a explicat că anul 1988 ar fi trebuit să fie considerat data „primelor plantații în Australia cu titlu experimental". Astfel, Departamentul a indicat că data relevantă, în conformitate cu articolul 10 din regulamentul de bază, era iulie 1992, dată la care merii Cripps Pink au fost comercializați în Regatul Unit sub denumirea comercială Pink Lady.

5 La data de 15 ianuarie 1997, OCSP a acordat soiului Cripps Pink titlul de protecție comunitară a soiurilor de plante nr. 1640.

6 La data de 26 iunie 2014, reclamanta, Pink Lady America LLC, a introdus o cerere de declarare a nulității protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul Cripps Pink în temeiul articolului 20 din regulamentul de bază, subliniind că protecția comunitară a soiurilor de plante în cauză nu îndeplinea condițiile de noutate prevăzute la articolul 10 din același regulament. La data de 19 septembrie 2016, prin decizia nr. NN 17, OCSP a respins acțiunea în declararea nulității formulată de reclamantă.

7 La 18 noiembrie 2016, reclamanta a formulat o acțiune la camera de recurs a OCSP, invocând o apreciere eronată a faptelor și a probelor de către OCSP și solicitând camerei de recurs, în consecință, să rectifice Decizia nr. NN 17 din 19 septembrie 2016 și să declare protecția comunitară a soiurilor de plante în cauză nulă și neavenită pentru lipsa noutății, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază. Cu titlu subsidiar, reclamanta a solicitat ca protecția comunitară a soiurilor de plante să fie declarată nulă și neavenită pentru lipsa noutății, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 116 din același regulament.

8 Prin Decizia A 007/2016 din 14 septembrie 2017 (denumită în continuare „decizia atacată”), camera de recurs a respins acțiunea reclamantei ca nefondată, considerând în special că aceasta nu a prezentat elemente de probă care să dovedească faptul că soiul Cripps Pink a făcut obiectul unor vânzări sau al unor cesiuni către terți, în afara Uniunii, de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia, în vederea exploatării soiului respectiv înainte de 29 august 1989.

9 Camera de recurs a considerat în esență, în primul rând, că era necesară aplicarea dispozițiilor articolului 10 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază în ceea ce privește stabilirea perioadei de grație în legătură cu vânzările sau cu cesiunile realizate în afara teritoriului Uniunii (punctul II B 3 din decizia atacată), în al doilea rând, că diverse elemente de probă dovedeau că fuseseră efectuate teste în vederea unei evaluări comerciale care nu puteau fi însă considerate, în raport cu articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază, ca reprezentând o exploatare a soiului contestat în sensul acestei dispoziții (punctele II B 8-10 din decizia atacată) și, în sfârșit, în al treilea rând, că existau facturi ale pepinierei Olea Nurseries care atestau că soiul Cripps Pink fusese vândut de aceasta în anul 1985, dar că niciun element nu permitea să se considere că aceste vânzări fuseseră realizate cu consimțământul amelioratorului, din elementele de probă rezultând, dimpotrivă, că soiul în cauză fusese transmis exclusiv în scopul testelor (punctele II B 10 12 din decizia atacată).

Concluziile părților

10 Reclamanta solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate;

– anularea titlului de protecție comunitară a soiurilor de plante nr. 1640, acordat pentru soiul Cripps Pink, ca urmare a lipsei noutății, în conformitate cu articolele 10 și 20 din regulamentul de bază;

– obligarea OCSP și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

11 OCSP solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de OCSP.

12 Intervenienta solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

A. Cu privire la admisibilitatea cererii prin care se urmărește anularea titlului de protecție comunitară a soiurilor de plante nr. 1640, acordat pentru soiul Cripps Pink

13 Prin intermediul celui de al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită Tribunalului declararea titlului de protecție comunitară a soiurilor de plante nr. 1640, acordat pentru soiul Cripps Pink, ca fiind nul și neavenit.

14 În această privință, trebuie amintit că acțiunea în fața Tribunalului privește controlul legalității deciziilor camerelor de recurs ale OCSP, în sensul articolului 73 din regulamentul de bază. Rezultă că Tribunalul nu este competent să controleze legalitatea deciziilor pronunțate de instanțele inferioare ale OCSP și nici, prin urmare, să le anuleze sau să le modifice.

15 În consecință, al doilea capăt de cerere prin care se urmărește anularea titlului de protecție comunitară a soiurilor de plante nr. 1640, acordat pentru soiul Cripps Pink, trebuie declarat inadmisibil.

B. Cu privire la fond

16 În susținerea primului capăt de cerere, prin care se urmărește anularea deciziei atacate, reclamanta invocă două motive. Prin intermediul primului motiv, reclamanta arată că au fost încălcate de camera de recurs dispozițiile articolului 10 coroborate cu cele ale articolului 20 din regulamentul de bază, precum și articolul 116 din regulamentul menționat, considerând în esență că soiul Cripps Pink îndeplinea condiția de noutate în momentul acordării protecției comunitare a soiurilor de plante cu privire la acesta. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că au fost încălcate de camera de recurs articolul 76 din regulamentul de bază, principiile generale ale securității juridice și bunei administrări a justiției, precum și articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 874/2009 al Comisiei din 17 septembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a regulamentului de bază privind procedura în fața OCSP (JO 2009, L 251, p. 3) prin faptul că a declarat inadmisibile elementele de probă prezentate tardiv de reclamantă în cursul procedurii administrative. În plus, reclamanta solicită Tribunalului admiterea elementelor de probă care nu au fost prezentate în cursul procedurii administrative.

1. Cu privire la primul motiv

17 În susținerea primului motiv, în primul rând, reclamanta arată că articolul 10 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază a fost aplicat în mod eronat de camera de recurs. În al doilea rând, aceasta consideră că acea cameră de recurs s-a întemeiat în mod greșit pe Convenția internațională privind protecția soiurilor de plante din 2 decembrie 1961 (denumită în continuare „Convenția UPOV”), astfel cum a fost revizuită la 19 martie 1991, pentru aplicarea dispozițiilor acestui articol. În al treilea rând, ea contestă aprecierea efectuată de camera de recurs a condiției de noutate în sensul articolului 10 alineatul (1) din regulamentul de bază.

a) Cu privire la aplicarea articolului 10 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază

18 Reclamanta susține că, în mod greșit, camera de recurs a aplicat activităților comerciale în cadrul Uniunii perioada de grație derogatorie de șase ani prevăzută la articolul 116 din regulamentul de bază, întrucât nu a luat în considerare în prealabil dispozițiile articolului 10 alineatul (2) din regulamentul de bază; derogarea prevăzută la articolul 116 din regulamentul de bază ar putea fi aplicată, în temeiul articolului 10 alineatul (2) din regulamentul de bază, numai „cu condiția ca amelioratorul să-și păstreze dreptul exclusiv de cedare a acestor constituenți ai soiului sau a altora și cu condiția să nu fi realizat altă cesiune”, fapt care, în plus, ar trebui dovedit de acesta din urmă.

19 OCSP, susținută de intervenientă, contestă această argumentație.

20 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 6 din regulamentul de bază prevede că protecția comunitară a soiurilor de plante este acordată soiurilor care sunt distincte, omogene, stabile și noi. În temeiul articolului 10 alineatul (1) din acest regulament, care reglementează criteriul noutății, amelioratorul unui soi beneficiază de o perioadă de grație în care poate efectua vânzări sau cesiuni fără a compromite totuși noutatea soiului. Durata acestei perioade de grație variază după cum actele de cesiune au loc în interiorul sau în exteriorul Uniunii.

21 Astfel, articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede:

„(1) Un soi este considerat nou în cazul în care, la data depunerii cererii prevăzute la articolul 51, nu s-au vândut și nu s-au cedat într-un alt mod terților, în sensul articolului 11, de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia, constituenți ai soiului sau un material recoltat aparținând soiului, în vederea exploatării soiului:

(a) pe teritoriul Comunității, de mai mult de 1 an de la data menționată anterior;

(b) în afara teritoriului Comunității, de mai mult de 4 ani sau, în cazul soiurilor viticole și arboricole, de mai mult de 6 ani de la data în cauză."

22 Potrivit articolului 116 alineatul (1) din regulamentul de bază:

„Sub rezerva articolului 10 alineatul (1) litera (a) și fără a aduce atingere articolului 10 alineatele (2) și (3), un soi este de asemenea considerat nou în cazul în care constituenții soiului sau materialul recoltat aparținând acestor constituenți nu au fost vânduți sau cedați unor terțe părți de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia, pe teritoriul Comunității, în scopul exploatării soiului, pentru o perioadă mai lungă de patru ani și, în cazul soiurilor viticole sau arboricole, de mai mult de șase ani de la [a se citi „înainte de"] intrarea în vigoare a prezentului regulament, dacă data cererii se încadrează într-o perioadă de un an de la această dată."

23 Potrivit articolului 118 din regulamentul de bază:

„(1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial *al Comunităților Europene*.

(2) Articolele 1, 2, 3, 5-29 și 49-106 se aplică de la 27 aprilie 1995 […]"

24 Data care trebuie luată în considerare în vederea aplicării articolului 10 coroborat cu articolul 116 din regulamentul de bază este, în consecință, 1 septembrie 1994, data publicării regulamentului de bază în Jurnalul Oficial.

25 Efectul articolului 116 din regulamentul de bază constă în prelungirea perioadei de grație prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (1) din regulamentul menționat de la un an înaintea depunerii cererii de protecție la patru sau chiar la șase ani, în ceea ce privește pomii, înaintea datei de intrare în vigoare a regulamentului de bază. În consecință, data care trebuia luată în considerare în speță era 1 septembrie 1988 pentru vânzările și cesiunile pe teritoriul Uniunii.

26 În ceea ce privește perioada de grație pentru vânzările și cesiunile intervenite în afara teritoriului Uniunii, astfel cum este stabilită la articolul 10 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, trebuie să se constate că această dispoziție nu este afectată de articolul 116 din regulamentul menționat.

27 În speță, este stabilit în dosar că cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante a fost depusă de predecesorul în drept al intervenientei la 29 august 1995.

28 Prin urmare, aceasta a fost depusă în perioada de un an de la data intrării în vigoare a regulamentului de bază.

29 Astfel, în mod întemeiat, camera de recurs a considerat la punctele II B 2 și 3 din decizia atacată că, în speță, erau aplicabile două perioade de grație, și anume, în primul rând, o perioadă de șase ani înaintea intrării în vigoare a regulamentului de bază pentru vânzările și cesiunile de pe teritoriul Uniunii și, în al doilea rând, o perioadă de șase ani înaintea introducerii cererii pentru vânzările sau cesiunile din afara acestui teritoriu.

30 Or, camera de recurs a constatat, la punctul II B 4 din decizia atacată, că nu fusese prezentată nicio dovadă care să demonstreze că vânzările sau cesiunile fuseseră efectuate, de ameliorator sau cu consimțământul acestuia, în interiorul Uniunii cu mai mult de șase ani înainte de intrarea în vigoare a regulamentului de bază. Astfel, din dosar reiese că prima comercializare a soiului de meri Cripps Pink în Uniune a avut loc în anul 1992 în Regatul Unit.

31 Prin urmare, după cum reiese din cuprinsul punctului II B 4 din decizia atacată, camera de recurs nu a săvârșit o eroare prin faptul că s-a limitat la a examina incidența dovezilor prezentate de reclamantă în raport cu articolul 10 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază cu privire la aspectul dacă constituenții soiului sau un material recoltat aparținând soiului fuseseră vândute sau cesionate în alt mod terților de ameliorator sau cu consimțământul acestuia, în sensul articolului 11 din regulamentul menționat, în scopul exploatării soiului, în afara teritoriului Uniunii, înaintea datei de 29 august 1989.

32 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentația reclamantei potrivit căreia camera de recurs ar fi putut aplica o perioadă de grație numai după ce a examinat în prealabil dacă amelioratorul își păstrase dreptul exclusiv de cedare în sensul articolului 10 alineatul (2) din regulamentul de bază.

33 Trebuie amintit că, potrivit articolului 10 alineatul (2) din regulamentul de bază:

„(2) Cesiunea constituenților soiului unei agenții oficiale, în scopuri legale, sau unor terțe persoane pe baza unui contract sau a oricărui fel de raport de drept cu scopul exclusiv al producerii, reproducerii, înmulțirii, condiționării sau stocării, nu este considerată cedare către terți în sensul alineatului (1), cu condiția ca amelioratorul să-și păstreze dreptul exclusiv de cedare a acestor constituenți ai soiului sau a altora și cu condiția să nu fi realizat altă cesiune. Totuși, această cesiune a constituenților soiului se consideră cesiune în sensul alineatului (1) în cazul în care acești constituenți sunt utilizați în mod repetat pentru producerea unui soi hibrid și în cazul în care are loc o cesiune a constituenților soiului sau a unui material recoltat aparținând soiului hibrid.

De asemenea, cesiunea constituenților soiului de către o societate sau întreprindere în sensul articolului 58 al doilea paragraf din tratat către o altă societate sau întreprindere dintre acestea nu se consideră cedare către terți dacă una dintre acestea aparține în întregime celeilalte sau dacă amândouă aparțin în întregime unei a treia societăți sau întreprinderi de acest tip, cu condiția să nu se fi efectuat o altă cedare. Prezenta dispoziție nu se aplică societăților cooperatiste.”

34 În consecință, această dispoziție are ca obiect să precizeze împrejurările în care anumite situații juridice intră sau nu intră în domeniul de aplicare al noțiunii de cesiune în scopul exploatării soiului în sensul articolului 10 alineatul (1) din regulamentul de bază. Contrar a ceea ce pare să susțină reclamanta, nu este vorba, așadar, despre condiții cumulative care trebuie îndeplinite pentru ca o cesiune să poată fi considerată ca nefiind distructivă de noutate.

35 Întrucât niciuna dintre situațiile menționate la articolul 10 alineatul (2) din regulamentul de bază nu se regăsește în speță, iar reclamanta nu a prezentat niciun argument în susținerea unei asemenea demonstrații, această dispoziție a fost aplicată în mod întemeiat de camera de recurs. Prin urmare, din considerațiile de mai sus rezultă că argumentația reclamantei potrivit căreia camera de recurs a aplicat în mod eronat articolul 10 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază trebuie respinsă.

b) Cu privire la interpretarea articolului 10 din regulamentul de bază în raport cu Convenția UPOV, astfel cum a fost revizuită la 19 martie 1991

36 Reclamanta reproșează camerei de recurs că a interpretat articolul 10 din regulamentul de bază în conformitate cu articolul 6 din Convenția UPOV, astfel cum a fost revizuită la 19 martie 1991. Or, potrivit reclamantei, întrucât vânzările de meri Cripps Pink au avut loc înainte de intrarea în vigoare a regulamentului de bază și a acestei versiuni a Convenției UPOV, camera de recurs ar fi trebuit să se raporteze la Convenția UPOV astfel cum a fost revizuită la 23 octombrie 1978, care nu menționează finalitatea exploatării soiului.

37 OCSP și intervenienta contestă aceste argumente.

38 Trebuie să se constate în primul rând că argumentația reclamantei echivalează cu a susține că ar fi necesar să se facă abstracție de cuvintele „în vederea exploatării soiului" care figurează la articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază cu ocazia aplicării acestei dispoziții.

39 Un asemenea argument nu poate fi admis, atât camera de recurs, cât și Tribunalul fiind obligate să facă o aplicare deplină și completă a dispozițiilor regulamentului de bază.

40 În al doilea rând, trebuie amintit că s-a precizat, în cel de al douăzeci și nouălea considerent al regulamentului de bază, că „[…] prezentul regulament ia în considerare convențiile internaționale existente, cum sunt Convenția internațională privind protecția soiurilor de plante (convenția UPOV) […]", care este în speță Convenția UPOV astfel cum a fost revizuită la 19 martie 1991, și că, presupunând că acea cameră de recurs s-a referit la aceasta, ar fi necesar să se constate că, în consecință, s-a raportat la ea în mod întemeiat.

41 Trebuie să se constate însă că decizia atacată nu conține nicio referire la vreo versiune a Convenției UPOV. Dimpotrivă, din cuprinsul punctului II B din decizia atacată, intitulat „Cu privire la fond", reiese în mod clar că acea cameră de recurs și-a întemeiat aprecierea condiției de noutate a soiului Cripps Pink exclusiv în lumina articolului 10 din regulamentul de bază.

42 În consecință, argumentația reclamantei rezultă dintr-o interpretare eronată a deciziei atacate și, prin urmare, trebuie respinsă.

c) Cu privire la aprecierea camerei de recurs referitoare la condiția de noutate

1) Considerații introductive privind sarcina probei în cadrul unei proceduri de declarare a nulității

43 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 6 din regulamentul de bază prevede că protecția comunitară a soiurilor de plante este acordată soiurilor care sunt distincte, omogene, stabile și noi.

44 Articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază stabilește condițiile în care un soi trebuie considerat nou.

45 Curtea a precizat că condițiile – inclusiv cele legate în special de noutate – prevăzute la articolul 6 din regulamentul de bază sunt condiții *sine qua non* pentru acordarea unei protecții comunitare. Prin urmare, în lipsa acestor condiții, protecția acordată este nelegală și este în interesul general ca ea să fie declarată nulă și neavenită (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 mai 2015, Schräder/OCSP, C-546/12 P, EU:C:2015:332, punctul 52).

46 Trebuie amintit că, potrivit articolului 20 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, OCSP declară nulă și neavenită protecția comunitară a soiurilor de plante dacă se stabilește că condițiile prevăzute la articolul 7 sau la articolul 10 din regulamentul menționat nu erau îndeplinite în momentul acordării protecției comunitare a soiurilor de plante.

47 În plus, potrivit articolului 53a alineatul (2) din Regulamentul nr. 874/2009, o cerere adresată OCSP pentru deschiderea procedurii privind nulitatea sau cea adresată pentru deschiderea procedurii privind rezilierea, astfel cum se menționează la articolele 20 și, respectiv, 21 din regulamentul de bază, trebuie să fie însoțită de elemente de probă și de fapte care suscită îndoieli serioase cu privire la validitatea titlului.

48 În acest context, reclamanta care solicită declararea nulității unei protecții comunitare a soiurilor de plante trebuie să prezinte elemente de probă și factuale substanțiale care să poată constitui temeiul unor îndoieli serioase cu privire la legalitatea protecției soiurilor de plante în urma examinării prevăzute la articolele 54 și 55 din regulamentul menționat [Hotărârea din 21 mai 2015, Schräder/OCSP, C-546/12 P, EU:C:2015:332, punctul 57, și Hotărârea din 23 noiembrie 2017, Aurora/OCSP – SESVanderhave (M 02205), T-140/15, EU:T:2017:830, punctul 58].

49 Prin urmare, îi revenea reclamantei sarcina de a prezenta, în susținerea cererii sale de declarare a nulității, elemente de probă sau factuale substanțiale de natură să suscite îndoieli serioase în spiritul OCSP cu privire la legalitatea protecției soiurilor de plante acordate în speță.

50 Deși este necesar să se ridice problema dacă, în speță, elementele de probă invocate de reclamantă în susținerea cererii sale de declarare a nulității erau de natură să constituie temeiul unor îndoieli serioase cu privire la legalitatea protecției acordate intervenientei, trebuie să se constate totuși că OCSP a admis că existau îndoieli serioase de natură să justifice o reexaminare a soiului Cripps Pink prin intermediul procedurii de declarare a nulității și a inițiat procedura contradictorie. O asemenea apreciere cu privire la admisibilitatea cererii de declarare a nulității rămâne, în plus, fără efect asupra posibilității OCSP sau a camerei de recurs de a respinge ulterior cererea pe fond.

51 Pe de altă parte, trebuie amintit că, potrivit articolului 76 din regulamentul de bază, în cadrul procedurii inițiate în fața acestuia, OCSP procedează la instrumentarea din oficiu a cauzei, în măsura în care faptele fac obiectul examinării prevăzute la articolele 54 și 55 din același regulament.

52 Din jurisprudența Curții reiese că articolul 76 din regulamentul de bază este aplicabil procedurilor de declarare a nulității în fața camerei de recurs (Hotărârea din 21 mai 2015, Schräder/OCSP, C-546/12 P, EU:C:2015:332, punctul 46).

53 OCSP dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește declararea nulității unei protecții a plantelor, în sensul articolului 20 din regulamentul de bază, pe care o exercită pe baza probelor care au fost prezentate în fața sa de către persoana care solicită declararea nulității și, astfel cum s-a amintit la punctul 46 de mai sus, acestuia îi revine sarcina de a declara nulă și neavenită protecția comunitară a soiurilor de plante dacă se stabilește că nu erau îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 7 sau la articolul 10 din regulamentul de bază la momentul acordării protecției comunitare a soiurilor de plante în cauză.

54 Exercitarea acestei puteri nu se sustrage totuși controlului jurisdicțional. Astfel, trebuie arătat că articolul 73 din regulamentul de bază prevede că Tribunalul este chemat să aprecieze legalitatea deciziilor camerelor de recurs ale OCSP controlând aplicarea dreptului Uniunii de către acestea mai ales în lumina elementelor de fapt care au fost aduse la cunoștința camerelor menționate. Prin urmare, Tribunalul poate efectua un control integral al legalității deciziilor camerelor de recurs ale OCSP, verificând, la nevoie, dacă aceste camere au dat o calificare juridică exactă situației de fapt din

litigiu sau dacă aprecierea elementelor de fapt care au fost prezentate camerelor menționate nu este afectată de erori (a se vedea Hotărârea din 19 decembrie 2012, Brookfield New Zealand și Elaris/OCSP și Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, punctele 39 și 40 și jurisprudența citată).

55 Desigur, din jurisprudență reiese că, atunci când constatările și aprecierile factuale efectuate de camera de recurs sunt rezultatul aprecierilor complexe din domeniul botanicii sau al geneticii, care necesită o expertiză sau cunoștințe științifice sau tehnice specifice, controlul Tribunalului poate fi acela al erorii vădite [Hotărârea din 15 aprilie 2010, Schräder/OCSP, C-38/09 P, EU:C:2010:196, punctul 77, și Hotărârea din 19 noiembrie 2008, Schräder/OCSP (SUMCOL 01), T-187/06, EU:T:2008:511, punctele 59-63]. Totuși, nu aceasta este situația în speță.

56 Astfel, întrucât examinarea chestiunii noutății, în discuție în speță, nu impune o expertiză sau cunoștințe tehnice specifice, din jurisprudența menționată la punctul 55 de mai sus reiese că Tribunalul exercită un control de legalitate deplin sau complet (Hotărârea din 15 aprilie 2010, Schräder/OCSP, C-38/09 P, EU:C:2010:196, punctul 77, și Hotărârea din 19 noiembrie 2008, SUMCOL 01, T-187/06, EU:T:2008:511, punctul 65).

2) Cu privire la aprecierea condiției de noutate în legătură cu vânzările sau cu cesiunile efectuate în afara Uniunii

57 Cu titlu introductiv, trebuie să se constate că îi revenea reclamantei, care solicitase declararea nulității protecției comunitare a soiurilor de plante acordate pentru soiul Cripps Pink, să prezinte elementele de probă care să permită camerei de recurs să concluzioneze că condiția de noutate nu era îndeplinită la momentul acordării protecției respective.

58 În plus, după cum s-a arătat deja la punctul 34 de mai sus, întrucât funcția articolului 10 alineatul (2) din regulamentul de bază este doar de a preciza condițiile în care anumite tipuri de cesiune nu constituie o cesiune „față de un terț”, reclamanta nu poate susține că condițiile prevăzute de această dispoziție trebuie îndeplinite în toate cazurile pentru ca o vânzare sau o cesiune să nu fie distructivă de noutate. Astfel, pentru ca o vânzare sau o cesiune efectuată în exteriorul Uniunii înainte de perioada de grație să nu fie distructivă de noutate, este suficient, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază, ca vânzarea sau cesiunea să nu fie efectuată de ameliorator sau cu consimțământul acestuia față de terți „în vederea exploatării soiului”, ceea ce constituie o condiție distinctă de cele prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din același regulament.

59 Prin urmare, în speță, este necesar să se examineze dacă, în lumina elementelor de probă furnizate de părți, camera de recurs a concluzionat în mod întemeiat că vânzările sau cesiunile nu fuseseră efectuate de ameliorator sau cu consimțământul acestuia față de terți în vederea exploatării comerciale a soiului în cauză înainte de 29 august 1989.

60 Reclamanta susține în esență că elementele de probă prezentate în fața camerei de recurs au fost apreciate în mod eronat de aceasta.

61 În această privință, trebuie să se constate că din declarația solemnă a amelioratorului din 6 august 2015 reiese că, în anul 1984, în cadrul unui program de selecție a merelor, acesta a selecționat soiurile Pink Lady și Sundowner pentru teste suplimentare. Această mărturie este confirmată de un document din aceeași perioadă, și anume un memorandum intitulat „Apple breeding program” predat de ameliorator la 3 septembrie 1984 responsabilului diviziei „Cercetare în domeniul botanicii” din cadrul Departamentului. Prin acest memorandum, amelioratorul a solicitat cu privire la acest aspect o aprobare pentru ca soiurile Pink Lady și Sundowner să fie distribuite în industrie „pentru teste detaliate și o evaluare în condiții comerciale”.

62 Reiese de asemenea din declarația solemnă a amelioratorului din 6 august 2015 că notele olografe care apar în memorandumul din 3 septembrie 1984 reflectă rezultatul întâlnirii sale cu responsabilul diviziei „Horticultură” din cadrul Departamentului, la 3 aprilie 1985, în timpul căreia a fost discutat conținutul memorandumului respectiv. În special, din declarația solemnă a amelioratorului reiese că adnotarea „Two varieties, Sundowner et Pink Lady to be released” (două soiuri, Sundowner și Pink Lady urmează să fie distribuite) presupune că cererea sa de distribuire a soiurilor respective în industrie „pentru teste detaliate și o evaluare în condiții comerciale” a fost aprobată.

63 În plus, în ceea ce privește cesiunile care ar fi fost efectuate către pepinierele Olea Nurseries și How Green Nursery în anul 1985, intervenienta a prezentat, în cursul procedurii administrative, două scrisori trimise de ameliorator, la 31 mai 1985, către aceste două pepiniere. Prin intermediul scrisorilor respective, amelioratorul a informat pepinierele amintite că în iarnă ar fi disponibili câțiva pomi altoiți din soiurile Sundowner și Pink Lady și că acestea ar putea fi interesate să îi primească „în scopul de a avea o sursă de altoire și [de] a fi în măsură să producă pomi pentru a-i vinde producătorilor de fructe în cazul în care Departamentul nu ar recomanda plantarea acestora de livezile comerciale”. În plus, amelioratorul a explicat în declarația sa solemnă din 6 august 2015 că, în luna august 1985, distribuise „în vederea testării și a evaluării 12 pomi Cripps Pink și 12 pomi Cripps Red” către pepinierele Olea Nurseries și How Green Nursery și către 8 pomicultori și că intenția era de a evalua performanța soiurilor într-un „alt mediu decât o stațiune de cercetare”.

64 În sfârșit, din declarația solemnă a amelioratorului din 6 august 2015 și din buletinul Departamentului nr. 4169, intitulat „Apple varieties for Western Australia orchards” (Soiuri de meri pentru livezile din Australia-Occidentală), reiese că Departamentul a recomandat pomicultorilor cultura soiului Cripps Pink abia în noiembrie 1990.

65 Astfel, conținutul scrisorilor adresate pepinierelor, considerat izolat, nu permite, desigur, să se concluzioneze, după cum afirmă camera de recurs în decizia atacată, că soiul în cauză fusese distribuit exclusiv în scopul testării. Cu toate acestea, elementele de probă descrise mai sus, considerate în ansamblu, confirmă că cesiunile din anul 1985 fuseseră efectuate „în scopul testării și al evaluării”.

66 În plus, contrar celor susținute de reclamantă, faptul că elementele de probă se referă la teste comerciale, iar nu la teste botanice, nu este relevant. În această privință, trebuie amintit mai întâi că articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază vizează în mod specific „exploatarea soiului”.

67 S-a statuat că o cesiune în vederea testării cu privire la un soi care nu implică vânzarea sau predarea către terți în vederea exploatării soiului nu este distructivă de noutate în sensul articolului 10 din regulamentul de bază [Hotărârea din 11 aprilie 2019, Kiku/OCSP – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova), T-765/17, nepublicată, în prezent în recurs, EU:T:2019:244, punctul 74].

68 Este necesar să se considere că din această jurisprudență rezultă că noțiunea de „exploatare” a soiului în sensul articolului 10 alineatul (1) din regulamentul de bază are în vedere o exploatare în scopuri lucrative, astfel cum atestă în plus dispozițiile regulamentului de bază referitoare la licențele de exploatare contractuale, însă exclude în schimb testele comerciale care au ca scop evaluarea soiurilor în condiții comerciale pe diferite tipuri de sol și în diferite sisteme agricole, pentru a determina valoarea lor pentru clienți.

69 În consecință, camera de recurs s-a referit, fără a săvârși vreo eroare, la decizia sa din 2 decembrie 2008 în cauza A 009/2008, în care a reținut că ceea ce era important în raport cu articolul 10 din regulamentul de bază era „o dorința vădită de a realiza vânzări”. Rezultă că argumentația reclamantei potrivit căreia camera de recurs s-ar fi prevalat în mod greșit de această decizie pentru a respinge valoarea probantă a elementelor prezentate de ea trebuie înlăturată.

70 În continuare, trebuie să se constate că, după cum a arătat intervenienta în ședința în fața camerei de recurs, „testele comerciale” în speță aveau ca obiectiv evaluarea soiurilor în condiții comerciale pe diferite tipuri de sol și în diferite sisteme agricole, pentru a determina valoarea lor pentru clienți. Testele permiteau astfel să se supravegheze performanța soiului în cauză în condiții de teren mult mai reprezentative, să se efectueze o evaluare cu privire la ansamblul ciclului de cultură și să se furnizeze producătorilor mai multe date cu privire la performanță.

71 Aceste afirmații ale intervenientei sunt confirmate, pe de o parte, de declarația solemnă a amelioratorului din 6 august 2015 și, pe de altă parte, de declarația solemnă contrară a domnului Geoffrey Godley, consilier agricol al Departamentului, din 13 ianuarie 2015. Astfel, din declarația amelioratorului din 6 august 2015 reiese că scopul distribuirii soiului Cripps Pink către pepiniere și către pomicultori „era de a vedea modul în care pomii se comportau într-un alt mediu decât o stațiune de cercetare”. În plus, din declarația domnului Godley reiese că acesta recunoaște că a participat, la data faptelor, la activitățile „de evaluare comercială”, care constau în colectarea de informații de la producători „cu privire la randamentul, recolta, antrepozitarea, ambalarea, expedierea și reacția consumatorilor privind merele.”

72 În sfârșit, trebuie să se observe că din explicațiile furnizate în ședința în fața camerei de recurs de către expertul tehnic în sectorul merelor din cadrul OCSP reiese că evaluarea comercială este o practică curentă în selecția merelor. Astfel, în această privință, expertul a arătat că selecția de mere se derulează în două etape: o primă etapă care constă în efectuarea cercetărilor în vederea testării și a selecționării soiurilor și o a doua etapă care constă în evaluarea utilizării comerciale a merilor.

73 În aceste împrejurări, camera de recurs a concluzionat în mod întemeiat că evaluarea comercială nu echivalează cu exploatarea comercială și că, prin urmare, vânzările sau cesiunile efectuate în vederea testării înainte de perioada de grație nu constituiau o împrejurare distructivă de noutate.

74 Această concluzie nu este repusă în discuție de elementele de probă prezentate de reclamantă în susținerea cererii sale de declarare a nulității.

75 În primul rând, în ceea ce privește declarațiile solemne prezentate de reclamantă, trebuie amintit că reiese dintr-o jurisprudență constantă că, pentru a aprecia valoarea probantă a unui document, trebuie să se înceapă prin a verifica veridicitatea informației pe care o conține. Așadar, trebuie să se țină seama în special de originea documentului, de împrejurările în care a fost elaborat, de destinatarul său și să se ridice problema dacă, în funcție de conținutul său, pare rezonabil și fiabil [a se vedea prin analogie Hotărârea din 7 iunie 2005, Lidl Stiftung/OAPI – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, punctele 42 și 43 și jurisprudența citată]. Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante, chiar și atunci când o declarație a fost întocmită în conformitate cu articolul 78 alineatul (1) litera (g) din regulamentul de bază, acesteia nu i se poate atribui o valoare probantă, atunci când este întocmită de persoane care au legătură cu reclamanta, decât în cazul în care se coroborează cu alte elemente de probă [a se vedea Ordonanța din 21 octombrie 2013, SOUTHERN SPLENDOUR, T-367/11, nepublicată, EU:T:2013:585, punctul 49 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 13 iulie 2017, Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn/OCSP – Artevos (Oksana), T-767/14, nepublicată, EU:T:2017:494, punctul 99].

76 În speță, *primo*, trebuie să se observe că persoanele chemate de reclamantă să facă declarații solemne se referă la fapte apărute în urmă cu mai mult de 30 de ani. *Secundo*, la acel moment, nu exista nicio legislație în vigoare cu privire la protecția soiurilor de plante în Australia și, prin urmare, persoanele chemate să furnizeze aceste declarații solemne nu aveau niciun fel de cunoștințe cu privire la cadrul juridic care reglementa cerințele legate de înregistrarea protecțiilor comunitare ale soiurilor de plante. *Tertio*, contrar declarației amelioratorului din 6 august 2015, declarațiile solemne prezentate de reclamantă nu sunt susținute de elemente de probă contemporane faptelor. Prin urmare, din aceste constatări, în lumina jurisprudenței citate la punctul 75 de mai sus, rezultă că valoarea probantă a acestor declarații solemne rămâne limitată.

77 În al doilea rând, în ceea ce privește facturile prezentate de reclamantă cu privire la vânzările care ar fi fost efectuate de pepiniera Olea Nurseries în anul 1987, este suficient să se constate, astfel cum a procedat camera de recurs, că, chiar dacă facturile furnizate de reclamantă în cursul procedurii administrative dovedesc că pepinieră Olea Nurseries a vândut soiul Cripps Pink, ele nu constituie o dovadă că amelioratorul a consimțit la „exploatarea comercială” a soiului respectiv. Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât reiese în mod clar din scrisorile trimise către pepinierele Olea Nurseries și How Green Nursery în anul 1985 că amelioratorul le oferise pomi din soiurile Sundowner și Pink Lady în cazul în care „[D]epartamentul [ar] recomanda plantarea de livezile comerciale” și că nicio probă nu ar fi fost prezentată decât în momentul în care, în luna noiembrie 1990, a fost efectuată o asemenea recomandare.

78 În plus, faptul că Departamentul a afirmat în fața OCSP, în cursul procedurii administrative, că agenții săi, între anii 1985 și 1990, „erau implicați strict în plantațiile de testare din livezile comerciale cărora Departamentul le furnizase pomi și butași de altoire” nu face decât să confirme finalitatea experimentală a cesiunilor efectuate în această perioadă. Ea nu demonstrează, astfel cum sugerează reclamanta, că Departamentul cunoștea sau consimțise la vânzările efectuate de pepiniere.

79 În plus, această din urmă împrejurare distinge speța de cea care a condus la Decizia camerei de recurs din 2 iulie 2013 în cauza A 007/2013 privind soiul de pere Oksana. În această cauză, elementele dovedeau că distribuirea constituenților soiului nu a făcut obiectul unei rezerve și era conformă cu intenția expresă a amelioratorului de realizare a unei distribuiri a materialului fără restricții. În consecință, argumentul reclamantei potrivit căruia decizia atacată este în contradicție cu Decizia camerei de recurs din 2 iulie 2013 în cauza A 007/2013 privind soiul Oksana trebuie înlăturat.

80 În al treilea rând, în ceea ce privește celelalte elemente de probă care figurează la punctul 44 din cererea introductivă, este necesar să se constate că este vorba despre documente ulterioare faptelor aflate la originea prezentei cauze sau despre documente care conțin afirmații vagi care nu permit să se concluzioneze că soiul Cripps Pink a făcut obiectul unor vânzări sau unor cesiuni către terți, de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia, în vederea exploatării sale înainte de perioada de grație.

81 În acest sens, este necesar să se arate că comunicatul de presă intitulat „Producătorii de fructe încurajați să planteze noi soiuri de meri” este din data de 8 septembrie 1992 și conține afirmații vagi și generale ale ministrului agriculturii din Australia-Occidentală de la data faptelor. Astfel, chiar dacă din comunicatul respectiv rezultă că, la data acestuia, ministrul menționat ar fi afirmat că merele Pink Lady și Sundowner „fuseseră distribuite către producători în anul 1985”, nu se poate deduce în mod necesar de aici că era vorba despre o distribuire în vederea exploatării comerciale a soiului Cripps Pink. În plus, în ceea ce privește articolul publicat în 1993 în revista *Hort Science* de ameliorator și de colegii săi, este suficient să se constate că acesta confirmă afirmația amelioratorului potrivit căreia soiul Cripps Pink a fost distribuit în industrie în vederea evaluării comerciale în anul 1986. În plus, în ceea ce privește afirmația domnului Atherton, pomicultor, exprimată în emisiunea de televiziune intitulată *Tickled Pink* potrivit căreia „Pink Lady tocmai a intrat în scenă”, este suficient să se observe că este vorba despre o afirmație ambiguă care nu permite să se deducă faptul că exploatarea comercială a soiului Cripps Pink avusese loc înaintea perioadei de grație.

82 De asemenea, în ceea ce privește raportul comisiei australiene de control parlamentar, pe de o parte, este necesar să se constate că este vorba despre o comisie de control parlamentar care a intervenit la mai mulți ani de la petrecerea faptelor, respectiv în anul 1995. Pe de altă parte, afirmația raportorului avizului intervenientei, domnul Charlton, în fața acestei comisii de control, potrivit căreia merele ar fi fost produse comercial pentru prima dată în anul 1986 sau în anul 1987, este formulată într-un mod ambiguu, nepermițând să se concluzioneze că soiul a fost vândut sau cedat în vederea exploatării sale, anterior perioadei de grație.

83 În al patrulea rând, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia Departamentul nu și-ar fi exprimat niciodată intenția de a depune o marcă sau de a revendica drepturi de ameliorator în Australia, această împrejurare este lipsită de relevanță pentru a se stabili dacă un soi îndeplinește condiția de noutate în sensul articolului 10 din regulamentul de bază. Astfel, potrivit acestei dispoziții, este necesar doar să se aibă în vedere vânzările sau cesiunile față de terți, de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia, în vederea exploatării soiului înainte de perioada de grație, care sunt distructive de noutate.

84 În al cincilea rând, în ceea ce privește decizia Tribunalului pentru Proprietate Industrială din Chile prin care dreptul de protecție a soiului Cripps Pink a fost anulat în jurisdicția sa pentru lipsa noutății, pe de o parte, trebuie amintit că dispozițiile regulamentului de bază au instituit forma unică și exclusivă de protecție comunitară a proprietății industriale pentru soiurile de plante. Prin urmare, OCSP și, după caz, instanța Uniunii nu sunt legate de o decizie adoptată la nivelul unei țări terțe [a se vedea prin analogie Hotărârea din 23 octombrie 2017, Barmenia Krankenversicherung/EUIPO (Mediline), T-810/16, nepublicată, EU:T:2017:749, punctul 37].

85 Pe de altă parte, trebuie să se constate că reclamanta se limitează la a menționa această decizie a Tribunalului pentru Proprietate Industrială din Chile într-o notă de subsol inserată la punctul 26 din cererea introductivă, în care arată că „Departamentul nu și-a exprimat niciodată intenția de a depune o marcă sau de a revendica drepturi de ameliorator în Australia”. În nota de subsol menționată mai sus s-a indicat că „Se face referire în special la audierea amelioratorului înregistrată la 17 mai 2010 la Floreat, Australia-Occidentală […] în cadrul deciziei [T]ribunalului pentru Proprietate Industrială din Chile care invalidase certificatul chilian al POV nr. 34/95 […]”. În cererea introductivă nu se face nicio altă mențiune cu privire la această decizie a Tribunalului pentru Proprietate Industrială din Chile și ea nu figurează nici printre anexele la cererea respectivă. Mai mult, trebuie să se constate că reclamanta nu deduce nicio consecință din această decizie cu privire la validitatea deciziei atacate și, în consecință, Tribunalul nu o poate avea în vedere.

86 Astfel, din considerațiile care precedă rezultă că în mod întemeiat camera de recurs a concluzionat că elementele de probă prezentate de reclamantă nu dovedeau că soiul Cripps Pink a făcut obiectul unor vânzări sau cesiuni către terți, în afara Uniunii, de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia, în vederea exploatării soiului înainte de 29 august 1989.

87 Pe de altă parte, trebuie de asemenea respins argumentul reclamantei potrivit căruia ar exista o contradicție între, pe de o parte, faptul că decizia atacată se concentrează asupra aspectului dacă dovezile furnizate de reclamantă erau suficiente pentru a suscita îndoieli serioase și, pe de altă parte, faptul că OCSP și, ulterior, camera de recurs nu au respins *ab initio* cererea de declarare a nulității. În această privință, trebuie să se constate că reclamanta interpretează parțial decizia atacată. Astfel, chiar dacă în decizia amintită se utilizează, desigur în mod greșit, termenii „îndoieli serioase” prevăzuți la articolul 53a din Regulamentul nr. 874/2009, cu ocazia aprecierii probelor, aceasta arată cu claritate că reclamanta nu a prezentat dovezi că soiul Cripps Pink fusese vândut sau cedat terților, în afara Uniunii, de ameliorator sau cu consimțământul acestuia, în vederea exploatării sale. În plus, împrejurarea că, în lumina tuturor faptelor și a elementelor de probă prezentate de părți, camera de recurs a concluzionat la finalul procedurii că elementele de probă furnizate de reclamantă nu suscitau îndoieli serioase în ceea ce privește validitatea protecției comunitare a soiurilor de plante în cauză, nu înseamnă că decizia inițială de deschidere a procedurii de declarare a nulității este eronată. Astfel, atunci când, la finalul unei proceduri de declarare a nulității, OCSP concluzionează că elementele de probă nu suscită îndoieli serioase, aceasta înseamnă că îndoielile serioase pe care OCSP le-a avut în momentul în care a primit cererea de declarare a nulității au fost înlăturate.

88 În consecință, în lumina considerațiilor care precedă, primul motiv invocat de reclamantă trebuie respins ca nefondat.

2. Cu privire la al doilea motiv

89 Reclamanta arată în esență, în susținerea celui de al doilea motiv, că au fost încălcate de camera de recurs articolul 76 din regulamentul de bază, principiile securității juridice și bunei administrări a justiției, precum și articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2009.

90 Prin intermediul primului aspect al motivului, aceasta susține că, în mod greșit, camera de recurs a înlăturat ca tardive elemente de probă pe care le-a prezentat în fața ei, iar prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului solicită Tribunalului să recunoască admisibilitatea acestor elemente de probă în fața sa.

a) Cu privire la admisibilitatea elementelor de probă prezentate tardiv în cursul procedurii în fața camerei de recurs

91 Din dosar reiese că reclamanta a introdus noi elemente de probă în cursul ședinței orale în fața camerei de recurs. Pe de altă parte, OCSP și intervenienta nu au primit o copie a acestor dovezi înaintea ședinței respective, ceea ce reclamanta a recunoscut cu această ocazie.

92 Ținând seama de aceste împrejurări și de articolul 53a alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009, camera de recurs a concluzionat că, în lipsa unor explicații rezonabile sau acceptabile care să justifice depunerea tardivă, era necesar ca aceste elemente de probă noi să fie declarate inadmisibile.

93 Reclamanta susține că astfel camera de recurs a încălcat articolul 76 din regulamentul de bază și principiile generale ale securității juridice și bunei administrări a justiției și că articolul 81 din regulamentul de bază ar fi trebuit să fie aplicat. În plus, reclamanta susține că, ținând seama de complexitatea prezentei cauze și dat fiind că elementele de probă prezentate tardiv constituie o împrejurare care a suferit o modificare în cursul procedurii, camera de recurs ar fi trebuit să acorde o ședință suplimentară conform articolului 50 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2009.

94 OCSP și intervenienta contestă aceste argumente.

95 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 76 din regulamentul de bază, OCSP este obligat, în cursul procedurii inițiate în fața acestuia, să elimine faptele care nu au fost invocate sau dovezile care nu au fost furnizate în termenul stabilit de OCSP. În plus, articolul 53a alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009 prevede că OCSP nu ține seama de actele sau documentele scrise sau de părți ale acestora care nu au fost furnizate în termenul stabilit de OCSP.

96 Astfel, având în vedere că regulamentul de bază și Regulamentul nr. 874/2009 conțin dispoziții care reglementează admisibilitatea probelor depuse în afara termenului, este necesar să se constate că articolul 81 din regulamentul de bază, care prevede că, în absența dispozițiilor de procedură din Regulamentul nr. 874/2009 sau a dispozițiilor adoptate în temeiul regulamentului menționat, OCSP aplică principiile codului de procedură general admise în statele membre, și care, potrivit reclamantei, ar fi obligat OCSP să se raporteze în speță la principiile respective, nu este aplicabil în prezenta cauză.

97 În plus, în lumina dispozițiilor legale menționate la punctul 95 de mai sus, contrar afirmațiilor reclamantei, camera de recurs nu dispune de o putere discreționară în ceea ce privește admisibilitatea probelor prezentate în afara termenului. Dimpotrivă, astfel cum arată OCSP, din modul de redactare a acestor dispoziții reiese că este interzis ca OCSP să țină seama de faptele și de elementele de probă care sunt depuse sau prezentate tardiv.

98 Această concluzie nu este repusă în discuție nici de jurisprudența evocată de reclamantă în susținerea argumentației sale potrivit căreia camera de recurs ar fi trebuit să admită dovezile depuse tardiv, întrucât, potrivit acestei jurisprudențe, nimic nu se opune luării în considerare a unor elemente de

probă suplimentare, care doar se adaugă altor elemente depuse în termenul stabilit, din moment ce probele inițiale nu sunt lipsite de pertinență, ci au fost contestate ca nefiind suficiente [Hotărârea din 28 martie 2012, Rehbein/OAPI – Dias Martinho (OUTBURST), T-214/08, EU:T:2012:161, punctul 53]. Astfel, este suficient să se constate că această jurisprudență privește aplicarea dispozițiilor procedurale în materia mărcilor Uniunii Europene referitoare la dovada utilizării, potrivit cărora, în cazul în care persoana care a formulat opoziția nu furnizează dovada utilizării mărcii în termenul stabilit, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) respinge opoziția, dispoziții care nu au echivalent în domeniul protecției comunitare a soiurilor de plante. Prin urmare, această jurisprudență nu poate fi aplicată prin analogie în speță.

99 În plus, potrivit articolului 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1), EUIPO poate să nu ia în considerare faptele pe care părțile nu le-au invocat sau dovezile pe care nu le-au furnizat în timp util. Acest articol se limitează însă la a permite EUIPO să nu ia în considerare elementele de probă prezentate în afara termenului, în timp ce articolul 76 din regulamentul de bază obligă OCSP să înlăture aceste elemente de probă tardive.

100 În orice caz, trebuie să se arate că, deși Curtea a recunoscut o largă putere de apreciere în ceea ce privește admisibilitatea probelor depuse tardiv în domeniul mărcilor, aceasta a precizat totuși că eventuala luare în considerare a respectivelor elemente de probă suplimentare nu constituie în niciun fel o „favoare” acordată uneia sau celeilalte părți, ci trebuie să includă rezultatul exercitării obiective și motivate a puterii de apreciere a EUIPO. În acest sens, luarea în considerare a probelor prezentate tardiv se poate justifica în cazul în care EUIPO consideră că, pe de o parte, elementele invocate tardiv sunt, la prima vedere, de natură a avea o reală pertinență și, pe de altă parte, stadiul procedurii în care are loc această prezentare tardivă și circumstanțele care o încadrează nu se opun acestei luări în considerare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 2007, OAPI/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punctul 44, și Hotărârea din 3 octombrie 2013, Rintisch/OAPI, C-120/12 P, EU:C:2013:638, punctul 38).

101 În speță, în primul rând, trebuie să se constate că reclamanta a introdus elementele de probă în discuție în cursul ședinței orale în fața camerei de recurs. Pe de altă parte, după cum a recunoscut reclamanta în cadrul acestei ședințe, OCSP și intervenienta nu au primit o copie a acestor dovezi înaintea ședinței. În al doilea rând, reiese din dosar că reclamanta nu a oferit nicio explicație care să justifice prezentarea tardivă a probelor. Astfel, în ceea ce privește scrisoarea ministrului agriculturii din 15 ianuarie 1990 și declarațiile solemne ale domnilor Allan Price și John Paterson, reclamanta a susținut că aceste probe au fost disponibile numai după expirarea termenului stabilit de camera de recurs, și anume la 7 septembrie 2017. Totuși, după cum a constatat camera de recurs în mod întemeiat în decizia atacată, o asemenea explicație nu pare să fie credibilă, dat fiind că scrisoarea respectivă fusese menționată anterior în cadrul procedurii. În plus, în ceea ce privește declarațiile solemne ale domnilor Price și Paterson, este suficient să se constate că data lor precedă expirarea termenului stabilit de camera de recurs. În plus, în ceea ce privește articolele de presă, acestea ar fi putut fi obținute anterior întrucât, astfel cum a recunoscut reclamanta în observațiile sale din 26 septembrie 2017, este vorba despre publicații care sunt disponibile pe internet.

102 În aceste condiții și ținând seama de dispozițiile menționate la punctul 95 de mai sus, camera de recurs trebuia să înlăture elementele de probă în cauză.

103 Prin urmare, trebuie să se respingă și argumentul reclamantei potrivit căruia camera de recurs a încălcat principiile securității juridice și bunei administrări a justiției prin faptul că a declarat elementele de probă în discuție inadmisibile.

104 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia camera de recurs ar fi trebuit să acorde o ședință suplimentară, este necesar să se constate că, în temeiul articolului 50 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2009, toate cererile de ședințe suplimentare se resping, în afara cererilor întemeiate pe fapte care s-au modificat între timp. Or, în speță, trebuie să se constate că nu a fost solicitată nicio ședință suplimentară. În consecință, argumentul reclamantei trebuie respins.

b) Cu privire la admisibilitatea în fața Tribunalului a elementelor de probă care nu au fost prezentate în cursul procedurii în fața camerei de recurs

105 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta solicită Tribunalului să declare admisibile trei elemente de probă care nu au fost prezentate în cursul procedurii administrative. Este vorba despre o declarație solemnă semnată la 23 ianuarie 2018 de ameliorator, pe atunci în vârstă de 90 de ani, despre o declarație solemnă semnată la 20 ianuarie 2018 de domnul și de doamna Green, proprietarii pepinierei How Green Nursery la data faptelor, și despre o declarație solemnă a domnului Atherton, pomicultor, semnată la 8 februarie 2018.

106 OCSP și intervenienta susțin că aceste elemente de probă sunt inadmisibile.

107 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, Tribunalul este chemat să aprecieze legalitatea deciziei camerei de recurs prin controlul aplicării dreptului Uniunii de către aceasta, în special în raport cu elementele de fapt care au fost aduse la cunoștința camerei menționate, însă, în schimb, nu poate efectua un astfel de control luând în considerare elemente de fapt noi invocate în fața sa (a se vedea Hotărârea din 15 aprilie 2010, Schräder/OCSP, C-38/09 P, EU:C:2010:196, punctul 76 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 13 iulie 2017, Oksana, T-767/14, nepublicată, EU:T:2017:494, punctul 30 și jurisprudența citată). De asemenea, în cadrul acestui control de legalitate, funcția Tribunalului nu este de a reexamina circumstanțele de fapt în lumina documentelor prezentate pentru prima dată în fața sa (a se vedea Hotărârea din 13 iulie 2017, Oksana, T-767/14, nepublicată, EU:T:2017:494, punctul 30 și jurisprudența citată).

108 În speță, întrucât probele nu au fost prezentate în cadrul procedurii care a condus la adoptarea deciziei atacate, acestea trebuie, în consecință, să fie declarate inadmisibile.

109 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentația reclamantei potrivit căreia camera de recurs a făcut o evocare greșită a faptelor și o apreciere eronată și parțială a probelor. Astfel, admisibilitatea unui nou element de probă nu poate fi subordonată faptului ca rezultatul unei anumite decizii să fie sau nu favorabil unei părți din procedură. În plus, împrejurarea că este vorba despre probe suplimentare care susțin concluzia reclamantei este de asemenea lipsită de relevanță (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iulie 2017, Oksana, T-767/14, nepublicată, EU:T:2017:494, punctul 32).

110 Pe de altă parte, după cum a arătat în mod întemeiat OCSP, reclamanta nu a furnizat nicio explicație care să demonstreze că nu era în măsură să ia cunoștință de faptele vizate într-un stadiu anterior. Or, ținând seama de faptul că este vorba despre declarații scrise ale unor martori solicitate de reclamantă persoanelor vizate, aceasta din urmă ar fi putut obține aceste mărturii în cursul procedurii administrative.

111 În consecință, în lumina considerațiilor precedente, întrucât reclamanta nu a furnizat în plus niciun element prin care să explice motivul precis pentru care înscrisurile în cauză ar trebui luate în considerare de Tribunal, în condițiile în care sunt prezentate pentru prima dată în fața sa, ele trebuie să fie înlăturate fără să fie necesară examinarea forței lor probante [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 martie 2018, Safe Skies/EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK), T-60/17, nepublicată, EU:T:2018:164, punctul 13 și jurisprudența citată].

112 Având în vedere toate considerațiile care precedă, trebuie să se respingă al doilea motiv și, în consecință, acțiunea în ansamblu.

Cu privire la cheltuielile de judecată

113 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor OCSP și ale intervenientei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Pink Lady America LLC la plata cheltuielilor de judecată.

Frimodt Nielsen Forrester Perillo

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 24 septembrie 2019.

Semnături